

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Δευτέραν, 8^η /21^η Νοεμβρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ πασῶν τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Διὰ τοῦ ὅρου «Σύναξις» ἡ Ἐκκλησία ἐννοεῖ τὴν συναγωγὴν – συγκέντρωσιν τῶν μελῶν της, διὰ νὰ εὐχαριστήσουν καὶ ὑμνήσουν τοὺς Ἀρχαγγέλους καὶ ἰδίως τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ, διὰ τὸ ὅτι ἀντέστη εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἑσφόρου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ λέγων: «στῶμεν καλῶς στῶμεν μετὰ φόβου» καὶ συνετάχθη ὡς προεξάρχων τῶν ἀγγέλων ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη:

Α. Εἰς Ἰόππην, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀρχαγγέλων εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰόππην (Jaffa), τὸν ὁποῖον Ναὸν ἀνήγειρε μετὰ τὴν ὀλοσχερῇ ἐκ πυρκαϊᾶς καταστροφὴν τοῦ παλαιοῦ ὁ Ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός.

Τῆς θείας Λειτουργίας ἐν αὐτῷ προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστίνου, τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, Ἱερέων ἐξ Ἑλλάδος ὡς Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καὶ π. Δοσιθέου, ψάλλοντος ψάλτου ἐξ Ἑλλάδος ἑλληνιστί δεξιὰ, ψαλλούσης καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ἰόππης ἑλληνιστί καὶ ἀραβιστί ἀριστερά, παρουσίᾳ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη καὶ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου καὶ προσευχομένου τοῦ ποιμνίου τῆς Ἰόππης καὶ μελῶν τῆς Ρωσοφώνου καὶ Ρουμανοφώνου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Αἱ νοεραὶ τάξεις τῶν ἀσωμάτων Ἀγγελικῶν δυνάμεων συνήγαγον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῷ αὐτῶν, ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ καὶ ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει Ἰόππῃ, ἵνα

λατρευτικῶς ἐορτάσωμεν τὴν Σύναξιν τῶν Ἀρχιστρατήγων αὐτῶν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀνγέλων καὶ οὐρανίων ταγμάτων.

Τὰ οὐράνια καὶ ἄλλα ταῦτα τάγματα, τὰ ὅποια μνημονεύονται εἰς τὰς ἁγίας Γραφάς, τὴν τε Παλαιάν καὶ Καινὴν Διαθήκην, εἶναι ἐννέα καὶ διακρίνονται διὰ τῆς ὀνομασίας αὐτῶν ὡς: Σεραφεῖμ, Χερουβεῖμ, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι. Πρώτιστος καὶ οὐσιαστικός σκοπὸς τούτων εἶναι ἡ ἀκατάπαντος δοξολογία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ μεγαλοφωνοτάτου Ἡσαΐου λέγοντος: «Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ταῖς μέν δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δέ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο· καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ», (Ἡσαΐου 6,1-3).

Κατὰ δέ τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ χαρμόσυνον μήνυμα πρὸς τοὺς ποιμένας ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου: «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ», λέγει, «ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν θεόν καὶ λεγόντων: δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2, 11-14).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν φύσιν καὶ ἰδιότητα τῶν ἀγγέλων, ὁ θεὸς Παῦλος λέγει, ὅτι οὗτοι [οἱ Ἄγγελοι] «εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», (Ἑβρ. 1,14). Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Ἐπαίρει [= διεγείρει] τὰ φρονήματα τῶν ἀκροατῶν, δεικνύς πολλὴν περί ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ τὴν κηδεμονίαν, εἶγε ἀγγέλους τοὺς ὑπερέχοντας ἡμῶν ἔταξε διακονεῖν τὰ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐπιβεβαιώνουν καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 18,10). Εἰς τὸ σχόλιόν του ὁ Ζιγαβηνός λέγει, ὅτι «οἱ ἄγγελοι τοσαύτην εἰς θεόν ἔχοντες παρρησίαν ὡς διὰ παντός ἐν οὐρανοῖς ὁρᾷ τὸν θεόν».

Ὅντως, οἱ ἄγγελοι ὑφίστανται ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἔνθα βλέπουν τὸν θεόν Πατέρα. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ ψαλμῳδός: «Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει», (Ψαλμ. 102,19). Ἡ δέ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ δεσπόζουσα ἢ μᾶλλον ἐπεκτεινομένη ἐφ' ὅλης τῆς κτίσεως, δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν δημιουργίαν τοῦ σύμπαντος κόσμου ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου, τοῦ ὁποίου ὁ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθεὶς ἄνθρωπος (Πρβλ. Γένεσις. 1,2) ἀποτελεῖ τὴν κορωνίδα.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τὸ μέν «κατ' εἰκόνα» ἀναφέρεται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δέ «καθ' ὁμοίωσιν» εἰς τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ, δηλαδή τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ νὰ γίνῃ τέλειος. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «Τὸ μέν κατ' εἰκόνα φύσει δέδοται ἡμῖν, τὸ δέ καθ' ὁμοίωσιν ἐκ προαιρέσεως καὶ οἴκοθεν [κατ' οἰκείαν κρίσιν] κατορθοῦμεν ὕστερον».

Μέ ἄλλα λόγια, τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐπίγειον ἡμῶν ζωὴν καὶ κορυφοῦται εἰς τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, ὅπου «ὅμοιοι Αὐτῷ [τῷ Θεῷ] ἐσόμεθα, ὅτι ὁσόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστίν», (Α' Ἰωάν. 3,2). Καὶ ἀληθῶς λέγει ὁ θεὸς Παῦλος,

ὅσον καιρόν εὕρισκόμεθα εἰς τό φθαρτόν τοῦτο σῶμα στενάζομεν, διότι μέ πολύν πόθον ἐπιθυμοῦμεν νά φορέσωμεν ἐπάνω μας σάν ἄλλον ἔνδυμα τήν μόνιμον κατοικίαν μας, ἡ ὁποία θά μᾶς δοθῇ ἀπό τόν οὐρανόν. «Καί γάρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τό οἰκητήριον ἡμῶν τό ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες», (Β΄ Κορ. 5,2).

Ἐκ τῆς μονίμου ἐν οὐρανοῖς κατοικίας ἐκπέμπεται ἡ χάρις τῆς ἀφθαρσίας. Καί τοῦτο, διότι πάντες οἱ κατοικοῦντες τήν οὐράνιον πόλιν, «ἐννοῶ τά τάγματα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων φέρουσι ἄφθαρτα σώματα», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. «Ὅτι δοτόν τό χρῆμα ἐστι», «καί διά τοῦτο πάντας τούς τήν ἄνωθεν οἰκοῦντες, πάλιν φημί δὴ τά τῶν ἀγγέλων συντάγματα ἐν ἀφθάρτοις εἶναι σώμασιν».

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τήν σύναξιν τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων καί οὐρανίων ταγμάτων καί δὴ τοῦ ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ καί τοῦ διαπρεπεστάτου αὐτῶν Μιχαήλ τοῦ Ταξιάρχου, διότι οὗτοι ἐπέδειξαν πολλές χάριτας καί εὐεργεσίας εἰς τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος. Ἐπί πλέον ὁ Ταξιάρχος τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνήγαγε τά τάγματα τῶν ἀγγέλων καί εἶπεν: «Πρόσχωμεν», ὅταν εἶδε τόν ἀποστάτην ἄγγελον, δηλονότι τόν ἀλαζονευόμενον Σατανᾶν πεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἠκούσαμεν εἰς τό σημερινόν εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τοῦ Κυρίου, λέγοντος εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ: «Ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἄστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18).

Ἑρμηνεύων τόν ὡς ἄνω λόγον τοῦ Κυρίου, ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει ὅτι ὁ Σατάν ἐξέπεσε τῆς ἐξουσίας τήν ὁποίαν εἶχεν: «τούτέστι τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἐκπεσόντα καί κάτω γενόμενον, ἵνα πατῆται ὑπό τῶν εἰς Χριστόν ἡλπικόντων».

Τό «Πρόσχωμεν» τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἀφ' ἑνός, καί τό παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «πλὴν ἐν τούτῳ μή χαίρετε, ὅτι τά πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Λουκ. 10, 20) ἀφ' ἑτέρου, ἀπευθύνονται καί εἰς ἡμᾶς, τούς ἀναγεννηθέντας καί ἐλπίζοντας εἰς Χριστόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστόλος Πέτρος: «Εὐλογητός ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν», (Α' Πέτρ. 1,3).

Διό καί ἡμεῖς μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γάρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος· Διό αἰτοῦμέν σε τά πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τά καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεςον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε», Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστοῦγεννα!»

Τήν μεσημβρίαν ἠκολούθησε δεξίωσις καί Τράπεζα παρά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ.

Β. Εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τήν ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει τῶν Ἱεροσολύμων Ἱεράν Μονήν τῶν Ἀρχαγγέλων, εἰς τήν ὁποίαν προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς αὐτῆς καί ἀνακαινιστής τοῦ Ναοῦ αὐτῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργοῦντων τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεὼν ψαλλόντων τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί μετεχόντων ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ

Ἑλληνοφώνων, Ἀραβοφώνων καί ἄλλων πιστῶν καί μοναχῶν. Τήν πρωΐαν προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος, συλλειτουργοῦντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Διονυσίου, τοῦ π. Νεκταρίου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Συμεών καί π. Πατρικίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Τήν Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα ἐδεξιώθη ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας